

lokalno počitka po večerjemem tečajnem dnevu. Z večeršnjimi rezultati so zelo zadovoljni tudi ljubitelji v Houstonu. Začelo se je, če želiš, ti govoriti, da bi morda poletje 'Apolla 10» kar izpuztili in šli kar naravnost na polet 'Apolla 11», ki je načrtovan za pravi pristanek na Luno. Leto 'Apolla 10» naj bi LEM pristal v bližino 15 km od Lune. Vzemem se bo odločilo v prihodnjih tednih. Mnenja so deljena. Nekateri menijo: manj poletov, manj tveganja. Drugi pa so prepričani, da podatki vsakega poleta zmanjšajo tveganje nadaljnjih poletov.

RUSSEL
BEGGSNEPREMAGLJIVA
SKUŠNJAVA

Samo eno mi še preostane, si je mislila Emily Porter: biti moram zdržana in se kmalu posloviti. Ozrla se je proti Robertu, ki je pri baru mešal rdečkasti cocktail. Rada ga je gledala, njegove črne lase, sive oči, smehljajoče se ustnice, vitko postavo... Zdržila se je. Tole, da ga zdaj opazuje, se pa res ne ujemata s tem, kar je pravkar sklenila. Robert jo je pogledal iznad rdečkastega cocktaila in se ji nasmehnil. Razveselila se je in mu vrnila nasmeh. Takoj nato se je spet zresnila in nasmeh je izginil. Bodi vendar zdržana in pojdi kmalu domov!

Tisoč ljubezenskih pism so ležali na njegovi pisalni mizi, ko se mu je ponudila za tajnico. Prav nič je ni veselilo delati v reklamnem oddelku, a preprosto, bila je preveč radovedna, kakšno je podjetje Robert Dillon; mlad moški, kot se je izkazalo pozneje, in velika pisalna miza.

Njena prva naloga je, tako ji je bil razložil, prebrati ljubezenska pisma in izmed njih izbrati najboljše za televizijsko oddajo, ki jo pripravljajo.

Njeni načrti za bodočnost so bili pravzaprav drugačni. Hotela je priti v New York in se zaposliti v kakšni konservativni banki, nato pa spoznati kakega računovodjo in se z njim poročiti. Zaradi vabilne priložnosti je za nekaj časa opustila ta načrt — popustila je staremu hrepenjenju in je tako imela upravičeno brskati po tujih pislih. Tako je torej sprejela službo, sedla in začela brati.

Reklama pri podjetju Robert Dillon je bila na primer taka: v izločeno okno veleblagovnice so postavili iglo, v katerem je teden dni živel ekumenski družina — vse to samo za reklamo najnovejšega hladilnika. Ali pa mesec dni na samotnem otoku, s seboj pa so imela tudi samo hrano in šah — kot dokaz za to, da ljudje za dostojno drug drugemu; toda mar samo zaradi šaha? Nikoli!

Služba je bila primojena, brez dolgega delovnega časa in brez stalnega mesta. Emily in Robert sta se sestajala s strankami na dirkalnicah, v nočnih lokalih, gledališčih, kmečkih hišah in na gometnih igriščih. Često sta delala poudarila: vse skupaj je bilo videti kot rendezvous in tako se je Robert začel posvajati s poljubom za lahko noč.

Nato pa se je nekega večera iz takega poljuba izcimilo veliko več. Emily je spavalna v višave in zdelo se ji je, da se ne more več vrniti. Stekla je v svojo sobo in skušala spet ujeti trdna slo.

Ob misli, da bi se poročila s poklicem, ki ima tako primojeno, Emily se je razjezila. Robert je bil prijeten, toda ni si mogla predstavljati, da bi se z njim poročila. Ne preostane ni nič drugega, se je končno odločila, kot da se spet lotim pravega nartu: v banko k prijazenemu, mirnemu računovodji.

Še teden dni po usodnem poljubu je oklevala. Robert je bil videti porin v se, je še enkrat poskušal pogovoriti z njo, toda Emily ga ni hotela poslušati. Dva dni pozneje jo je posredovalnica za delo poslala k bančni družbi Felp & Farlow. Solidna in staromodna banka ji je ugajala in ugajali so ji tudi ljudje. Sprejela so jo.

Zdaj ji je bilo treba še dva tedna vzdržati v službi pri Robertu Dillonu in med tem časom je iz dneva v dan ugotavljala, kako pravilna je bila odločitev. Toda ko je napočil zadnji dan službe, je Robert trmoglavil, da mora priti k njemu na večerjo, ki jo bo sam pripravil.

Z rožnatimi cocktailioma je stopil k njej. Ponudil ji je kozarec, z drugim pa nazdravil. »Na čast obroču, s katerim si Emily Porter iz previdnosti oklenila srce, se je nasmehnil. »Naj nekega dne bodeš tega pravega moža!«

»Nobenega takega obroča nimam,« se je jezila Emily. »O, pa ga imaš,« je rekel Robert. »In samo ljubezen ga bo prergala.«

Bodi zdržana se je opomnila Emily, in kmalu se poslovila. »Na zdravje,« je odvrnila. »Zdaj pa lepo sedi,« je rekel Robert in jo popeljal k usnjenemu naslonjaku. »Stekel bom okoli vogala, kar moram še nekaj kupiti. Odložiš je kozarec in pohitel skozi predstoba na prosto. Silila je, da se ne odprla in spet zaprla vhodna vrata.

Srkala je cocktail in si ogledovala sobo. Na mizici, kjer je stal telefon, je opazila usnjeno beležnico. Platnice je krasila plesalka v zlatu, pod njo pa je bilo zapisano: Moj harem. Vedela je, da se Robert sestaja z dekleti, sama pa jih ni poznala. Zgrabila jo je radovednost. Oklevala je. Vendar pa, je pomislila, morda pa ne bi bilo tako grdo, ko bi pogledala, če je tudi njeno ime v beležnici. Začela je listati. Njeno ime in naslov sta bila zapisana pod črko P. Razen njenega ni bilo drugega imena. Ko je že držala knjižico v roki, se ni mogla več ustavi. Zgleda, da bi se malo polistala. Na prvi strani, pod črko A, je zagledala spet eno samo ime in naslov — svoje. Obrnila je list B. Spet samo eno ime in naslov — njeno. Tako se je nadaljevala stran za stranjo.

Na zadnji strani je bilo zapisano: »Ljuba Emily, ko bi imel harem, bi si želel v njem dve sto takih, kot si ti. Bi postala moja žena? Preden rečeš ne, po- glej v peč. Naša boš pisano škat-

lo in v njej razlago o tem, kakšno bo življenje bodeče mrs. Robert Dillon. Lahko jo brez pomislekov odpreš.«

Zaprta je knjižico in jo položila nazaj na mizo. Nisem je opazila, si je rekla. Dostojno dekle ne stika po tujih rečeh. A zakaj ne bi pogledala, kaj je v peči? Saj se mi ni treba poročiti z njim, če nočem. Tako je tudi zapisano v beležnici.

Trak, s katerim je bila prevezana pisana škatla, je zdrnil z nje. V njej je Emily našla šest srebrnih žlič in na sivem žamet. Otroških žlič.

In ko si jih je ogledovala, je v duhu zagledala šest otrok, drugega za drugim, kot bi pozirali za družinski posnetek. Najstarejši je bil deček, druga deklica, nato pa spet dva dečka in najmlajši sta bili deklici. Dvojčici. Na listku v škatli pa je bilo zapisano: »Se ti ne zdijo ljubki? Si še vedno radovedna? Le mirno poglej v pisano škatlo v hladilniku.«

Zdaj sploh ni več oklevala. V veliki ploščati pisni škatli v hladilniku je našla fotografijo najemne hiše. Spoznala jo je. Nekega dne sta se bila z Robertom peljala v New Haven in njej je hiša neznanu ugajala. V trenutku je zagledala, kako se na dvorišču igra šest otrok. Bili so ljubki. Posebno dvojčici.

Na listku v škatli pa je stalo: »Tukaj bomo stanovali. Bi rada videla še več? Če bi, potem poglej v omaro na hodniku, kjer te čaka majhna pisana škatla. Tudi tokrat smeš pogledati vanjo, a le, če boš rekla da. Če pa bi rekla ne, položijo škatlo nazaj in tako ne bom nikoli izvedel da si stikala. Če bi bil jaz na tvojem mestu, se ne bi odrekal zadnji škatli.«

Jaz pa se bom tokrat prav gotovo odrekla. Ujezila se je. Postavila je pisano škatlo nazaj v hladilnik in stopila proti peči. Pograbila je sivi žametni etui, pobrala šest srebrnih žlič in takoj nato spet zagledala 6 otrok. Čisto jasno jih je videla. Posebno dvojčici. Vrgla je žličke v škatlo in jo ho-

(Nadaljevanje na 8. strani)

ŠE ENA STRAN IZ SVETOIVANSKE ZGODOVINE

Učitelj Ivan Piano - devet kratkih
a zelo plodnih let prosvetnega dela

Med pomembnimi možmi, ki so pred stoletjem orali ledino na družbenem področju pri Sv. Ivanu, je bil ustanovitelj in prvi predstnik svetovivanske čitalnice, učitelj Ivan Piano. Sicer ni bil svetovivanski; rodil se je leta 1830 v Senožečah. Kot učitelj na osnovni šoli pri Sv. Ivanu je bil na meščan leta 1861.

Ze naslednje leto je bilo po njegovi zaslugi zabeleženo prvo kulturno delovanje Svetovivanske čitalnice. Učitelj je zbral v zbor pevce domačine. Nekateri med temi so bili poznani tudi v mestu, saj so peli ob raznih slovesnostih po mestnih cerkvah. S tem moškim pevskim zborom, ki je štel približno 40 pevcev, je nastopil leta

1862 v mestni Slavjanski čitalnici. Leta 1863 pa je pod krinko služajnega člena pri mestni Slovenci — verjetno člani Slavjanske čitalnice — priredil na »Vali« pri Sv. Ivanu na prostem prvo pravi nastop, ki se je spremenil v pravo slavje.

V tem letu, če ne morda še prej, se je učitelj Ivan Piano seznanil s Svetovivancem Josipom Gordanom-Verdeliskim, visokim uradnikom pri financih, ki je bil ravno kar službeno premeščen v Trst. Verdeliski, ki se je za ljudi in razmere v svojem rojstnem kraju stalno zanimal, je učiteljevo delovanje gotovo cenil. Po dejanjih sodeč, je med njima vzklilo celo neko vzporedno sodelovanje. Verdeliski je potoval za ustanovitve kmečkih čitalnic. Piano pa, ki je poučeval pevec za cerkvene obrede, jih obenem učil peti spemli iz vseh slovanskih narečij, je tudi v prostoru za vaje imel na razpolago časopise in knjige.

Tako nekako je — po usnem izročilu Josipa Negodeta — svetovivanska čitalnica po učiteljevi zašlugi neuradno poslovala že leta 1864.

Leta 1865 je to sodelovanje med Pianom in Verdeliskim postalo očitno, saj je navedeni zgodil učitelju — po posebni pogodbi — svoje delo »Ilirski Primorjan«, ki je izšel v nedeljo 7. januarja 1866.

Piano, ki se je spoznal z razmerami in ljudmi v okolici, se je v začetku gotovo strinjal z usmeritvijo in nameni, ki jih je Verdeliski navedel v uvodniku prve

števke, drugače, mislim, ne bi sprejel nase take odgovornosti in bremena, kot je bilo urejanje, odgovornost in celo lastništvo — četudi v začetku navidezno — nekega lista v tistih časih. Saj je bil to pravzaprav prvi slovanski časopis in ni bilo mogče predvideti ne težav od strani oblasti in ne odziva slovenske javnosti.

Gotovo je bil razveseljen dogodek, da je slovenska javnost sega po časopisu. Prva številka v 500 izvodih je bila v celoti razprodana. Drugo številko je bilo treba tiskati že v 700 izvodih. Časopis se je izkazal potreben, to je bil velik uspeh.

Toda ta časopis, ki je bil po dosežanjih izsledkih osnovan v ozkem krogu dveh oseb — Verdeliskih, Piano — je po izidu postal zadeva vseh tržaških Slovencev in vsak je imel kaj pripomniti. Tedaj je med Pianom in Verdeliskim nastal spor — vsaj navidezno — predvsem zaradi pra-

vopisa. Piano je bil sin učitelja in sam učitelj — in kot je razvidno iz uspehov njegovih učencev v šoli — predan svojemu poklicu, ki je od njega terjal uporabljanje pravilno pisane slovenske. Bil pa je tudi mlajša generacija, ki se je vedno v nečem razlikuje od starejših; četudi so ci- liji isti, se večkrat pota razhajajo.

Verjetno ne bomo nikoli zvedeli, kaj in kako sta si ta dva moža rekla, ko sta spoznala, da ne moreta več voziti po isti poti. Piano osebno ni spril spora v javnost, saj ni mogel smesti moža, ki mu je izkazal toliko zaupanja. To delo je proti koncu leta 1866 opravil Cegnar, vendar ne brez njegove vednosti, saj je javni nastop na Verdeliskem izšel v Ilirskem Primorjanu.

Po drugi strani tudi puščice Verdeliskega leta mimo Piano na drugo. Da je Verdeliski kljub sporu cenil Pianoovo delovanje, je raz-

vidno tudi iz člankov v mesečniku »Pod lipo«, priobčenih v knji- go »Znanje je bogastvo«, kjer je Verdeliski obsodil odgovorne tržaške kroge, ki so leta 1869 pripravili učitelja ob kruh.

Z novim letom 1867 je Piano prekrstil Ilirskega Primorjana v Primorci in naknadno prireditelj v uredništvo S. V. Rajca. Zaradi zakona, ki je za tednik predpisoval javno, sta izhajala Primorec in Slovenski Primorec, bila pa sta eden in isti časopis.

Tako je mlada generacija izobražencev v skladu s smernicami in zahtevami, iznesenimi na laborij, pričela orati ledino v novem duhu na prosvetnem in političnem področju.

Ko je izšel zakon, ki je omogočil ustanovitve kmečkih čitalnic, je Piano že delujočo svetovivansko čitalnico leta 1868 tudi uradno ustanovil, slovesno odprl in postal njen predsednik. V začetku leta 1869 je ustanovil še kmečko čitalnico v Kolonji in tu- di tam sprejel predsedniško mesto.

S svojim dobro izolanim pevskim zborom pa se je udeleževal prireditve v vsej tržaški okolici. Istega leta je bil Piano od okoličanov izvoljen v občinski svet, toda njegova izvolitev ni bila potrjena od oblasti. Usoden udarec zanj pa je bila v tem letu odpu- stitev iz službe zaradi delovanja pri čitalnicah. Piano je sicer do- ril v Trstu drugje zaposlitev, to- da jo je kmalu opustil. Sprejel je učiteljsko mesto na Gorškem in nato namestitev v kazalnici v Gradski, kjer je ostal v službi deset let in tam umrl leta 1880, komaj 50 let star.

Četudi je njegovo bivanje pri Sv. Ivanu trajalo komaj dobrih devet let, je v tem relativno kratkem času opravil na družbenem področju v tem okraju ogromno delo. Toda njegovo delovanje na političnem in prosvetnem področju je seglo preko meja Sv. Iva- na v življenje vseh tržaških Slovencev. Ime Ivan Piano bo osta- lo neizbrisno zapisano med pio- nirji slovenskega časnikaarstva v Trstu.

Karl Vorlander
Zgodovina
filozofije I.

(Poslovenil Primož Simoniti - Izdala Slovenska matica 1968)

Slovenska matica je izdala lanko leto Zgodovino filozofije Karla Vorländerja, ki je bil eden najnaprednejših nemških filozofov-neokantovcev marburške šole.

Filozofski nauk neokantovcev, izhajajoč iz Kantovega apriorizma, je bil logična analiza pojmov naravoslovnih znanosti. S pomočjo te analize so zgradili metodologijo filozofske znanosti. Njihov osrednji filozofski problem je bila torej spoznavna teorija.

Poznanje filozofije pa ni nujno potrebno samo za specialiste te discipline, ampak za vse intelektualce, ki čutijo potrebo zasledovati tako sodobne tokove filozofije kot tudi umetnosti in znanosti. Teh vprašanj pa tudi sploh problematike človeka v svetu ni mogoče niti dobro razumeti niti reševati, ne bom rekla brez odličnega, a vsaj ne brez dobrega poznanja zgodovine filozofije.

Slovensko pisane so samo nekatere razprave o posameznih filozofskih smereh. Kaj bolj znanstveno tehtnega pa doslej še ni bilo napisanega in zato je postala izdaja zgodovine filozofije nujnost. Filozofija kot misel, ki prodira v skrivnost človeka in sveta, v bit kozmosa, v bit bivajočega, je morda bolj podvržena vrednotenju od drugih humanističnih znanosti.

V kontaktu z nemarksiističnimi filozofijami in njihovimi zgodovinski filozofiji, naštetimi na marksizmu nenaklonjene avtorje, ki ga ali razlagajo ignorantsko, ali pa sploh ne odobravajo.

Prav tko pa v sferi filozofskega zgodovinarstva v SZ ni nastala kljub proglaseni prednosti marksistične filozofije pred idealističnimi filozofijami, nobeno takšno znanstveno tehtno delo, ki bi prikazalo analoga dela, ki so nastala v marksistični sferi. V mislih imam Zgodovino zgodovinske filozofije G. F. Aleksandrova, kjer se odvija rdeča nit zgodovinskega načela kot: nastanek marksistične struje je absolutni novum, nadvse in povsod priločujoč princip partinosti ter absolutna prekinitev tradicije filozofiranja. Vsi ti dogmatski kriteriji so seveda filozofsko neplodni in morda kvarijo realni razvoj in pomen filozofske tradicije zahodne Evrope.

Pri izbiri te knjige pa ni bila težava samo v tem, da se prevajalci odločijo za upoštevanje ali pa ignoriranje zahodne filozofije (iz česa bi sledilo tudi ignoriranje ali pa upoštevanje vzhodne), ampak je bila težava tudi v tem, da bi taka enostranska interpretacija filozofske misli z ene ali druge strani nikakor ne upoštevala totalne dialektične zveze vseh tistih strani človekovega družbenega življenja, ki soustvarjajo prvine celotnega duhovnega carstva človeka.

Po dolgem posvetovanju s članom oddelka za filozofijo ljubljanske filozofske fakultete in s članom instituta za filozofijo je izšla padla na Vorländerjevo Zgodovino filozofije, ki zajema tri knjige in sega do sodobne filozofije.

Prva knjiga, ki je izšla v prevodu Primoža Simoniti, vsebuje ves razvoj antčne filozofske misli: od začetkov refleksije o kozmosu (miletiska prirodna filozofija — Tales, Anaksimandros, Anaksimenes, Pitagoras in pitagorejci), od začetkov razmišljanja o kozmičnem mišljenju (Ksenofanes, Herakleitos, eleati, Parmenidovi učenci itd.) od posredovalnih poskusov, od začetkov novih metod in sistemov (od Demokrita, od sofistov in Sokrata, od Platona in Aristotela, od epikurejcev do skeptikov) do predhodni-

kov novoplatonizma in novoplatonov, kjer sta na kratko, vendar jedrnatno omenjeni sirska in atenska šola ter zadnji predstavniki antčne filozofije kot je Boetius — »Čeprav je bil kristjan, preveč njegov spis De consolatioe philosophiae religiozen, vendar ne krščanski, temveč antčni duh: sklicuje se na Sokrata, ne na Kristusa. Njegova temeljna misel je zmaga razuma nad vsakršnim afektom in zaupanjem v božjo previdnost.«

V filozofiji srednjega veka obravnava avtor filozofijo cerkvenih očetov — od začetkov starejše patristike, od verske filozofije aleksandrijske, od mlajše patristike, od kapadočanov, od krščanskega novoplatonizma, od piscev kompandijev, od začetkov sholastike, od Petra Abelarda (ki je po Reuterju: »Zelo nadarjen, bogato obdarjen, nenavadno raznotere potrebe čuteči Abelard, trubadur med sholastiki, kritični dialektik med mistiki, religiozni poznavalec med možmi skeptic... vendar ni mogel zrasti v harmonično osebnost.«), do visoke sholastike, do njenega zatona in tja do razcveta nemške mistike, do mojstra Eckharta (ki so ga, ko je dolgo vplival le anonimno, šele sredi 19. stoletja na novo odkrile romantika, začenočajoča se germanistika in nemški idealizem) in njegovih naslednikov do zaključnega poglavja reformacije filozofije, ki ga je spisal Ernst Hoffman in sicer o filozofiji Nikolaja Kuzanskega.

Pri kritiki filozofije srednjega veka avtor poudarja, da »krščanska filozofija za poprejšno antčno filozofijo ne pomeni smrti, ampak nadaljevanje življenja. Vendar pa je grška ideja znanosti živela še takrat, ko je tisočletno srednjeveško življenje samo že ostarelo in je filozofija spet stala pred svojo večjo nalogo, da mora prerediti na videz venče duhovno življenje. Kakor izvira slehera kriza zgodovine filozofije v bistvu od tve, da se hoče filozofska zavest zvesti sama sebe, svojega stalnega bistva, ki naj vstane od mrtvih, tako je bila tudi v propadajoči sholastiki že kal filozofskega renesance.«

Ne le en mislec, ampak veliko sholastičnih mislecev je umelo zgodovino krščanstva tako, da je Bog v razvoju Cerkve in duhovnega življenja, povezanega z njo, deloval zaporov v zgodovinski trojni emanaciji kot Oče, Sin in Sveti Duh ali kot preteklost, sedanjost in prihodnost. Tudi v filozofiji je problematiko najprej razgrnila ideja Boga, nato ideja Odršenja in slednjič ideja Duha. Drugi pa so pojmovali razvoj takole: potem ko je stari testament prinesel krščestvo Očeta in novi krščestvo Sina, je zdaj krščanski čas Duha. Predhodnik teh nazorov je bil Goetheincho do Fiore, po čigar apokaliptično trinitarni zgodovinski mistiki se v 13. stoletju začelja krščestvo sv. Duha. Do najbolj radikalnih nasledkov je prišel Amalrik Benaik.

Toda problem Duha je po krščanskim merilih neoliciju od problema svetovne celote, kajti njegovo življenje preinja sveti Duh. Krščanska filozofija je nekoč začela s tem, da je merila grške sisteme sveta z merilom krščanskega mišljenja; mož, ki je hotel pod konec srednjega veka prezkusiti metode sholastike ob pojmu kozmosa in jih reformirati, je bil Nikolaj Kuzanski. Mnostvo šolskih smeri je postavil načelno vprašanje, kako je mogoče sprito ene Resnice sploh opravičevati bi- vanje mnogega. In s tem, da je na novo utemeljil filozofijo kot fundamentalno znanost, jo je spetjal na tako opredeljena načela spoznanja, da je prvi ustvaril enotno podstavo filozofiranja brez ozkosti šolskega stališča in da se je, drugič, heteronornost filozofirajoč teologije umaknila novim znanstvenim idealom avtonomne, religiozne filozofije. Nikolaj Kuzanski je dopolnil svoje delo s tem, da se je lotil problematike svojega časa pri korenini, metode za reševanje teh problemov pa poiskal pri tistih starih mojstrih, ki niso hoteli učiti ne »verovati« ne »vedeti«, marveč »misliti!«

Značaj Vorländerjeve zgodovine filozofije je predvsem ta, da avtor nikakor ne more zatajiti svojega neokantovskega filozofskega nazora, ki se kaže predvsem v interpretaciji antčne filozofije, zlasti pri razlagi Platonovega nauka o idejah, ki temeljijo na Na- torpovi interpretaciji idej kot misli, in ne kot samostojnih, negibnih in nespremenljivih parmenidovskih biti. Tako je ideja postala bistvo ali logično vnaprejš dana strukturalna zakonitost.

Ni dvoma, da je takšna rešitev zanimiva in tudi morda filozofsko plodna, kar prvič, avtor vsiljuje nov pomen ideji, ki ga v Platonovih dialogih ni, in drugič, ker je ta vpliv Platonovega nauka po vsej Zgodovini filozofije šel dejansko v »realistični smeri«.

Čeprav je več takšnih mest, kjer prihaja novokantovska razlaga bolj do izraza, vendar, ko se jih zavedamo, ne motijo celote. K obširnemu bibliografskemu seznamu je prevajalec dodal še bibliografske emote slovenskih prevodov, s čimer je knjiga nedvomno pridobila.

Kot žrtvi sta padla pred 25 leti

Jutri mine 25 let od tistega strasnega dogodka, ki je primorskemu ljudstvu ugrabil enega njegovih najdražjih sinov, pesnika Stanka Vuka, in njegovo ženo Danico Tomazičevo. Zločina roka je utrgala nit življenja človeku, ki je komaj dobro zastavil svoje lirčno pero in je že padel v dolgotrajno pe- ro. Ko se je predčasno rešil ječe in je bil tik pred odhodom v partizane — v Pokrajinskem odboru za Slovensko Primorje so ga že nestrpno čakali — je z mlado ženo, ki naj bi bila odšla z njim, padel kot žrtev nikoli odkritih zločincev, ki so hoteli preprečiti, da bi Vuk odšel v partizane. Stanko Vuk s svojo ženo Danico bo vedno živel v spominu tistih primorskih ljudi, ki jim je bila Osvobodilna fronta vodnica v svobodo.

K sporedu koncerta orkestra Glasbene matice
prihodnjo nedeljo, 16. marca v Kulturnem domu

Značilnost sporeda, ki ga bo izvajal orkester Glasbene matice so tri skladbe iz slovenske glasbene literature Ipatčeva Serenada, Concertino za klavir in godala L. M. Škerjanca, ter Cigličev Concertino za harfo in orkester, ki bo v Trstu prvič izvajal. Pravilno je, da se naše občinstvo seznani tudi z bogato slovensko glasbeno ustvarjalnostjo, ki je dosegla tako doma, kakor v tujini polno priznanje in veljavo.

Skladatelj dr. Benjamin Ipatčev, predstavlja osrednjo osebnost slovenske glasbene romantike. Težiče njegovega dela je v vokalnih skladbah, zlasti samospievih, ki kažejo avtorjevo razvno pot od klasičizma preko zgodnje v poznoro romantiko; med najlepše štejejo Nezakonska mati. Ciganka Marija in Na poljani. Omeniti moramo tudi Ipatčevovo kantato »Na

Prešernovem domu» predvsem za »Teharske plemiče« (1890) kot prvo slovensko zgodovinsko romantično opus. Benjamin Ipatčev pa je obenem pionir slovenskega orkestralnega ustvarjanja. Njegova Serenada za godala (nastala v l. 1898) je ena izmed prvih pomembnejših slovenskih orkestralnih del. Odlike Ipatčeve muzike so bogat zvok, čista oblika in zlahtna melodika, njen izraz ima povsem za- znave slovenske prvine.

Lucijan Marija Škerjanec je eden izmed najvidnejših slovenskih ustvarjalcev, avtor številnih kvalitetnih del s področja simfonije, vokalno-instrumentalne in komorne literature. Concertino za klavir in godala je napisal l. 1949. Po slogu in obliki je delo jasno in preprosto ter se je njegov avtor potrudil, da bi postal vsako-

mur dostopno vsebino z neprobimatičnimi sredstvi, dasi je solistični part tehnično dovolj zahteven. Prvi stavek ubira splošna črna, znane poti in šele nato pride v sodobnejši izraz. Ta del ima tudi precej razširjeno kaden- co. Drugi stavek je kratka meditacija za sam klavir, finale pa živahen rondo s precejšnjimi tehničnimi zahtevami. Concertino šteje tudi več izvedb v tujini.

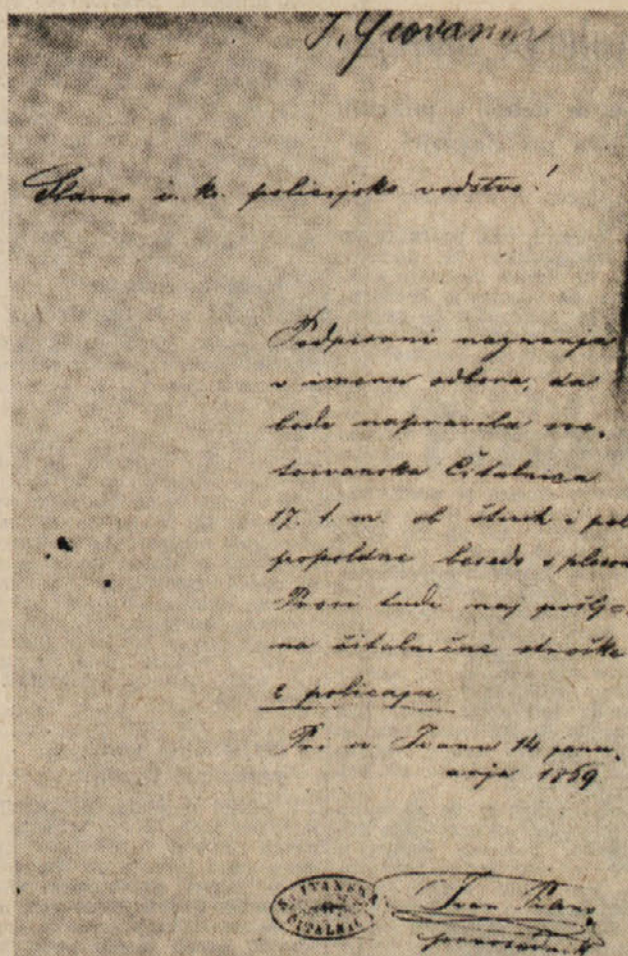
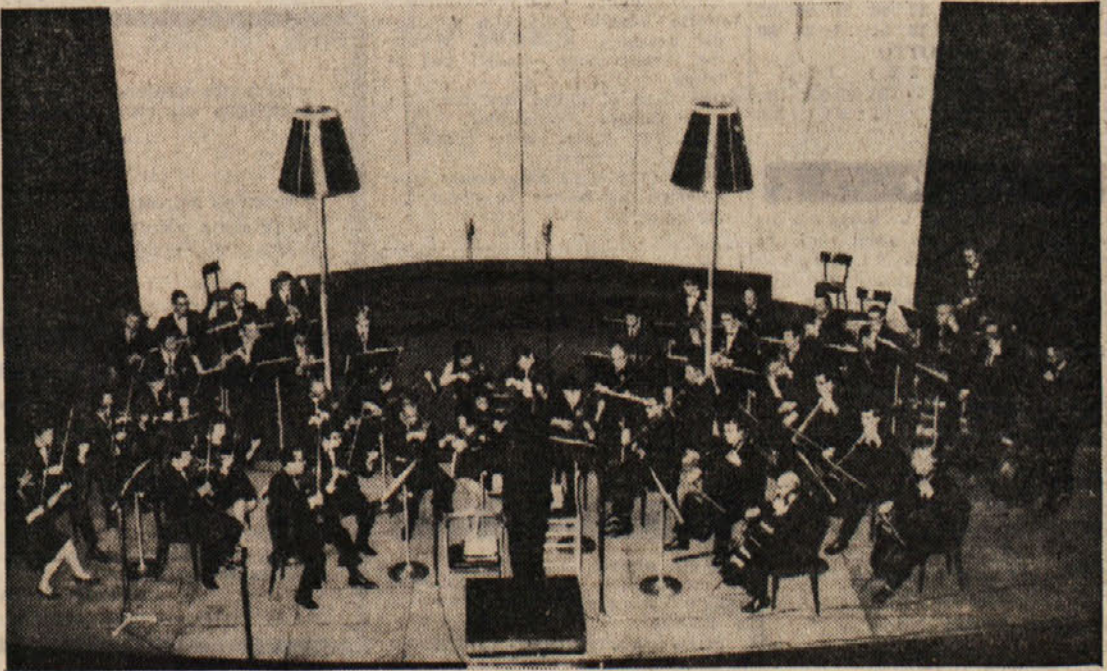
Zvonimir Ciglič, avtor Concertina za harfo in godala spada v mlajšo generacijo slovenskih skladateljev. Po svojih starših, ki so bili doma iz Steverjana pri Gorici, je po rodu Primorec. Kompozicijo in dirigiranje je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, izpopolnjeval pa se je tudi pri znanih glasbenih mojstrih v tujini. Nastopal je kot dirigent najvidnejših jugoslovanskih simfonič-

nih orkestror. Cigličev ustvarjalni delo sega na razna področja glasbene literature. Najpomembnejše skladbe so njegova orkestralna dela kot na pr. I. Simfonija in koreografska simfončna pesnitev »Obrežje plesalk«. Concertino za harfo skladatelj napisal leta 1960. Skladba je napisana v enem stavku, ki pogoljuje strnjnost zvočne vsebine. Graje- na je na dveh temah, ki ju pri- neš obakrat harfa, ki se nato poveže z orkestrom v intimen dialog, ki predstavlja osnovno, impresionistično nastolenje, ka- tero je poredko prekinjajo dra- matski moment.

Concertino je bil ponovno izva- jan tako na domačih koncertnih odrih kakor v tujini ter v radijskih oddajah

Iz svetovne glasbene literature obsega nedeljski koncert orkestra Glasbene matice še Mozartov violinski koncert v A-duru in Svendsenovo švedsko ljudsko melodijo.

Violinski koncert v A-duru, skladatelj W. A. Mozarta, je eden o- smih violinskih koncertov in zad- nji v peterici, ki jo je slavni skla- datelj ustvaril leta 1775 kot kon- certni mojster salzburskega nad- škofa, najbrž za lastne nastope. Delo je značilno za kompozitiz- am ljepo vpleta v barvito ki- vo orkestralne partiture. Tako tu- di v svoji švedski ljudski melodi- ji. Koncertnemu občinstvu je Svendsen najbolj znan po svoji priljubljeni »Violinskih romanci-«

Pred 100 leti je lahko predsednik svetovivanske čitalnice v slovenskih obvalih »slavno c. kr. policijsko vodstvo«, da bo čitalnica priredila »besedo s plesom«

NA POBUDO SLOVENSKEGA AKADEMSKEGA KLUBA «JADRAN»

«Okrogla miza» o vprašanjih napovedane Sullove reforme višjega šolstva v Italiji

Uvodno razlago je podal dr. Aljoša Volčič - Nadaljuje se zasedba filozofske fakultete - Prof. Petronio odpotoval v Rim na razgovor z ministrom Sullom - Študentje zasedene fakultete obiskali delavce v velikih podjetjih - Izjava vodstva A L U T

Medtem ko se nadaljuje složno potrditev akcije filozofske fakultete (potrdili so zasedbo do četrtka na jutranji splošni skupščini študentov in profesorjev), je ravnatelj fakultete prof. Petronio, ki je pred dnevi podal ostavko na svoje mesto, odpotoval v Rim na razgovor z ministrom za šolstvo Sullom. Petronio namreč spredel obvezo, da se mu jo naložijo študentje, da bo ministru obrazložil in utemeljil zahtevo, naj se tržaški filozofski fakulteti prizna status eksperimentalne fakultete, kot se jo pred nekaj meseci priznalo nekaterim rimskim fakultetam.

Študentje filozofske fakultete so včeraj jutraj šli tudi pred večje mestne tovarne (ladjedelnice S. V. Arzenal, tovarno strojev Sv. Andreja in železarno Italider Slednja, kjer so delavcem delili lističe za izpolnjevanje obveznosti, da se zasedejo in jih prosijo za solidarnost v borbi, ki je skupna. Izvršni odbor Zdrženja diplomirancev tržaške univerze je objavilo resolucijo v zvezi s problemom univerze. V resoluciji je predvsem poudarilo, da se mora reforma univerze vključiti v širši okvir reforme srednje in višje srednje šole. Treba je sicer takoj rešiti najbolj pereča vprašanja, toda problemov se je treba lotiti s perspektivo splošne reforme šolstva in profesorjev. Za to bi bilo koristno poslati nove in didaktične raziskovalne metode v okviru raznih fakultet. Rešitev problema šolstva in univerz bo možna le, če se bodo tega zavedali vsi sloji prebivalstva. Zato združeno poziva k sodelovanju vse, ki so diplomirali na univerzi v Trstu. Vse, ki so diplomirali na univerzi v Trstu, vabimo, da se pridružijo skupni akciji, ki jo vodi odbor Zdrženja diplomirancev tržaške univerze. V resoluciji je predvsem poudarilo, da se mora reforma univerze vključiti v širši okvir reforme srednje in višje srednje šole. Treba je sicer takoj rešiti najbolj pereča vprašanja, toda problemov se je treba lotiti s perspektivo splošne reforme šolstva in profesorjev. Za to bi bilo koristno poslati nove in didaktične raziskovalne metode v okviru raznih fakultet. Rešitev problema šolstva in univerz bo možna le, če se bodo tega zavedali vsi sloji prebivalstva. Zato združeno poziva k sodelovanju vse, ki so diplomirali na univerzi v Trstu. Vse, ki so diplomirali na univerzi v Trstu, vabimo, da se pridružijo skupni akciji, ki jo vodi odbor Zdrženja diplomirancev tržaške univerze.

Na pobudo slovenskega akademsklega kluba «Jadrana» je bila predvčerajšnjim v Kulturnem domu razprava za okroglo mizo o vprašanjih, ki so povezana z napovedano Sullovo reformo višjega šolstva. Klub temu, da je to vprašanje zadnje čase čedalje bolj v ospredju in vzbujajo študentskih krogin po vsej Italiji ne samo zadovoljivo temveč tudi množično in bojevitih gibanje, ki se razvija v Trstu sami, kakor tudi število potegov v razpravi, ni bilo takšno, kakor so si verjetno bili želeli organizatorji okrogle mize.

Uvodno besedo je imel dr. Aljoša Volčič, asistent za matematiko na tržaški univerzi, ki je v svoji besedi, ki je bila prebrana v skupščini, opozoril na pomen reforme in na pomoč konkretnih primerov opisal Sullovo zakonski predlog in njegove bistvene poteze. V prvi vrsti je Volčič poudaril, da vsebuje Sullov zakonik predlog več protislovij, dejansko pa gre za reformo, ki ne reformira, ampak razbija. Navedel je nekaj primerov, ki kažejo na to, da je zakonik namenjen razbujanju in razbujanju, ki je v nasprotju s splošno funkcijo docenta. Na vprašanje nekoga študenta je Volčič orisal se zahtevo po »polnem času« - oziroma, kot se temu s tujimi besedami, ki pa se je udal, »full time«.

Zahteva se tiče docentov, profesorjev, ki doživljajo svoje delo kot preživljajo izven univerze. Kjer pa jim teče bogata plača. Od tod tudi zahteva, naj se profesorji obvezujejo in poučujejo na univerzah, kjer naj tudi prejemale glavno svojih dohodkov in torej omejijo na najmanjši odstotek čas, ki ga porabijo izven univerze za raziskave, ki jih denarno podpira zasebna industrija in ki je sedaj osnovni vir izrednih dohodkov docentov.

Sullova »reforma« predvideva sicer res nekakšen »full time«, toda Volčičev ugovoritev so bile najprej naslednje: da se v vsaki fakulteti ohranja bistveno doktrinarno nacijo v šolskem sistemu, to se pravi - razredno diskriminacijo do otrok manj premožnih staršev, ki se jim možnost za doseganje najvišjega stopnja čedalje bolj zbuja. Pri tem pomembno več zaprek, medtem ko razne prehodne faze, kot so »mala matura« in kot posledica izbirna šola, oziroma izbira med šolo in takojšnjim zasluskom, nato »velika matura« in različne možnosti za tiste, ki so obiskovali tehnične ali humanistične šole itd. Seveda se ta diskriminacija nato se nadaljuje na univerzi sami. Vsi vedo, da je šolanje drago, saj ne gre samo za takse, ki se plačujejo letno, temveč za splošno vsakodnevno vzdrževanje študenta, ki ni manj ali skoraj nima osebnih dohodkov. In tudi pozneje, ko študent z večjim ali manjšim trudom konča fakulteto in si pribori naslov »doktorja«, se razredna selekcija nadaljuje. Zgovoren je - na primer - položaj asistentov, ki so prisiljeni čakati do tridesetega leta za majhnimi ali skoraj nepomembnimi zasluski, kar praktično onemogoča kariero na vseučiliščih predvsem tistim študentom, ki jih lahko starši vzdržujejo še nadaljnje.

Dvorana je bila natrpana, omizja v zasedeni. Pri tej mizi sta med drugimi poslance Albin Škerk in odbornik Josip Terčon

KLJUB DOLGOTRAJNIM BIROKRATSKIM POSTOPKOM

V pričakovanju prvih milijard za opremo ploščadi pomola VII

S prvima dvema milijardama od šestih predvidenih, bodo zgradili cementna tla na ploščadi, speljali kanalizacijo, električne, telefonske in vodovodne vode ter položili prve tračnice

Najnovše srečanje tržaškega parlamentarca Belčija s podtajnikom na ministrstvu za proračun in načrtovanje Malfattijem in zagotovila, ki jih je dal med svojim rednim obiskom na našem področju podtajnik na ministrstvu za javna dela Brandi, opraviljujo pričakovane, da se bo začelo delo pri opremljanju pomola VII v novem pristanišču brez posebnih zamud. Pomol je namreč v osnovi skoraj povsem nared. Njegova operativna plošča, ki meri 233.000 kv. m, bo povezana z obstoječim cestnim in železniškim omrežjem z vrsto priključkov, za katere so ustrezni načrti že pripravljeni in tudi potrdjeni. Gradnja teh priključkov, za katere je že zagotovljena delna finančna kritja, naj bi se začela v doglednem času. Nekoliko počasneje pa napreduje birokratski postopek kar zadeva postavitev tehnične opreme na omenjeni ploščadi. Za to opremo je neodvisna služba za tržaško pristanišče izdelala proračun, ki predvideva izdatke

6 milijard lir. Kakor znano, je bil s tem načrtom sporazumen tudi medministrski odbor za gospodarsko načrtovanje, ki se je izrekel za to zanesel v znanih programatičnih izjavah oktobra 1968. V krogih blizu kršćanske demokracije in njenega predstavnika Belčija vedo v tej zvezi povedati, da bo od omenjene vsote 6 milijard kmalu dan na razpolago neovisni ustanovi za tržaško pristanišče predjem dveh milijard lir, na pa izključno možnost, da bosta ustanovi dani še letos na razpolago tudi nadaljnji dve milijardi. Za uporabo prvih dveh milijard menda ne bo posebnih težav kar zadeva postopek in tehnične zahteve predvidenih naložb. Znesek bo dan na razpolago Trstu z medministrskim dekretom, ki se bo lahko začel takoj izvajati, poleg tega pa tudi sama predvidena delna zahteva izdelavo posebno temeljnih načrtov. S temi prvimi sredstvi naj bi namreč izdelali celotna tla na ploščadi in skupni

pravico profesorja, da zaprosi za »znanstveni dopust« petih let, ki se lahko tudi obnovi. V tem primeru prejme profesor eno tretjino plače in 60% provizije za delo, ki ga opravi izven univerze. Zaključek izvajanja Aljoše Volčiča je bila ugotovitev potrebe, da pride do univerze, ki naj bo živo središče znanstvenega razvoja, kjer naj se študentom nudi splošna visoka izobrazba in osnovne metodologije, ki bo pozneje temelj nadaljnje specializacije v službi, t. j. v proizvodnji.

Po tem orisu se je med prisotnimi razvila razprava, v katero so posegli akademiki Josko Dekleva, Miha Renko, Stojan Spetič, dr. Vinko Sandali in drugi.

Kot je tudi razumljivo se je razprava odmaknila od uvoda, ki je bil zgolj komentar opis Sullove reforme in zajela širše vprašanje o mednarodni kmetijski vselem, ki se v sedanjih pogojih lahko strni v dilemi: reforma - revolucija.

Zanimiva so se nam zdela izjavljanja Joska Dekleve, ki je, čeprav shematično, podal verno sliko sedanjega položaja v Italiji, kjer politična oblast udriha po študentskem gibanju, ko vidi, da preti nevarnost srečanja študentov in delavskega razreda na politični ravni. Od tod policijske razprave in vdor na rimsko univerzo, od tod tudi razkorak študentskega gibanja, ki je pred šestimi meseci doživel svoji višini in je sedaj na nizki razvojni stopnji, ki nosi v sebi klince stagnacije.

vsakakor pa je bila razprava živna in se je nadaljevala pozno v noč tudi potem, ko so se udeleženci okrogle mize razšli. Kazalo je, da se ne bo zaključila v enem večeru in se bo prenesla v širše kroge slovenskih akademikov na tržaškem vseučilišču.

Izlet KZ v Verono

Kmetijska zadruga v Trstu organizirala tudi letos izlet z avtobusi na mednarodni kmetijski vselem v Veroni, in sicer 16. marca. Prijave sprejemajo na sedežu v L. Posočje ter v poslovalnicah v U. Flavia in v Miljah. Kmetom priporočamo, da se udeležijo izleta in si ogledajo letosnji kmetijski vselem, na katerem bo poudarek na mehanizaciji v kmetijstvu.

PREIŠNJO SOBOTO V DVORANI «IGO GRUDEN»

Lepo uspeli spominski večer bivših pregnancev v Nabrežini

Večera se je udeležilo okrog 220 bivših pregnancev v nacistična taborišča - Kulturni spored in prijetno razpoloženje

V soboto, 1. marca, so bivši pregnanci iz občine Devin-Nabrežina dostojno in v prijetnem vzdušju praznovali 25-letnico, odkar so jih nacisti siloma odtrgali od svojih družin ter odgnali v Nemčijo z namenom, da bi očistili »čistokrvni« kot odskočno desko za njihove nadaljnje roparske pohode.

Brez nikake bučne propagande, le s pisemci in ustnimi vabil, se je pobudnikom spominskega večera posrečilo zbrati res lepo število tovarišev: celo odlojene vasi, kot je Medva vas, so bile številno zastopane z živimi pregnanci. Med zbranimi smo opazili mnogo starih očakov, zdravih kraskih grč: če jih je človek pazno motil, je dobil vtis, da gleda iz njih krasko drevo »rešiljaka«, katere pože svoje korenine v samem »skolju« ter ji ne pride nobena burja do živca.

Spomini na tako »burjo«, doživeto pred četrdesetletjem, katere je naš rod potrla, a ne strla, so združili ta večer v lepi, a mnogo premajhni dvoranci p.d. «Igo Gruden» okoli 220 pregnancev, njihovih sorodnikov in drugih občanov. Občuti se potreba in važnost takih sestankov, kjer pride do marsikatero koristne diskusije in predlogov za razmah več našega gospodarstva. Navzočnost poslanca Škerka, občinskega

odbornika Terčona, župan Legiša je opravičil svoj izostanek z obolostjo. Je še bolj poudarila pomembnost takih srečanj, kakršni si naši ljudci se želijo, pa naj bodo sklicani okoli katerekoli domače politične skupine.

Proslavo je začela domača godba z izbranimi in lepo izvajanimi skladbami. Ta naša godba, ki je zrasla iz korenin starih, priznanih nabrežinskih muzikantov, se še kar v vsemem večjem nastopu poklicati na pomoč moči iz drugih društev, da zamašijo pomanjkanje instrumentov iz domaćih vrst.

Mladi pevci, večinoma še novinci na pevškem torišču, so na tem večeru pokazali že dobrošno obvladovanje harmonije; sicer se jim še pozna nesproščeno, in nesamostojnost v glasovih, ker pa bo pod spretno taktirko prof. Sergija Radovića s prihodnjimi vajami gotovo presegano. Torej godci in pevci, le malo na plan z nameravanimi mostojnim koncertom: Nabrežina potrebuje takih cinjekov, ki naj pokažejo, da se nismo še izneverili stari tradiciji!

Kot je pravilno poudaril Stanko Čaharija v svojem otvoritvenem govoru, naj nas ti skromni uspehi na prosvetnem torišču privedejo na pot v obrambi, kar je našega in to brez slehernega »monopola«. Ravno spominski večer je nazorno pokazal, kaj se brez politične primise lahko postreže prosvete željnemu ljudstvu.

Sledile so tri recitacije; našega pokojnega barda Grudna je predstavila Vera Čaharija z njegovo drugo pesmijo iz ciklusa »E preganost«, kjer pesnik ganljivo opisuje svoje občutke, ko se je peljal s transportnim pregnancev mimo Nabrežine. Mlada, nadobudna recitatorka je verno in občuteno podala misli, ki so takrat prevele Grudna-pregančca. Enako prisrčno je druga mladenka Savina Knez orisala Grudnov »Celico števila pet«, njegovo razpoloženje, ki je čakal na odhod proti kalvariji! - Opozarjam nabrežinske prosvetarje, naj imajo ob recitatorji na vidiku za bodoče prireditve.

Kulturni spored je zaključil domačin - avtor pregnanske »odisej« »Pred 25 leti«, ki je s svojimi »cvrtki« zabelila ostale lepo podane točke; v domačem narečju je z bodicami v šalivem tonu orisal pot in življenje pregnancev ter njihovo vrnitev v domače kraje. Z že ponarejeno »Himno nabrežinskih internirancev« istega avtorja je dvorana živela v burnem plaskanju ter sta morala pevski zbor in nato godba to skladbo še ponoviti.

Veliko zanimanje je vzbudila tudi projekcija fotografij pregnancev; ki so pokazale, kakšne sorte bi bil Hitlerjev »novi red«; v jetniški obleki, neobriti in ostrizeni »na balno«, so bile slike teh trpinov še opremljene z evidenčnimi številkami. Te številke so pomenile, da je bil naš živelj oropan vsakega človeškega

Franc Periot bere svojo pesnitev v domačem narečju

POJASNILO K SPLOŠNEMU OBČINSKEMU REGULACIJSKEMU NAČRTU

Kako je z gradnjami na področjih Bazovice, Padrič, Trebč in Gropade?

Področja, ki jih določa regulacijski načrt so štiri, zidanje pa je mogoče na vseh, razen na «Zelenem področju»

V «Gospodarstvu» z dne 28. februarja je bilo pod rubriko «Glas iz občinstva» objavljeno pismo čitatelja M. M. v katerem je rečeno, da se zidanje čase mnogo govori o novem urbanističnem načrtu... in dalje: «Slišal smo, da naš del slovenske zemlje, ki spada pod občino Trst v zgoraj omenjenih Bazovica, Padrič, Gropade, Trebče itd., je smatran kot »zona rušev« (kmetijsko področje). To pomeni, da naši mali posestniki, naši kmetje, nimajo nobene možnosti, da bi kaj zidali na svojih zemljiščih, razen v sami stari vasi».

Novi splošni občinski regulacijski načrt, ki sicer še ni popolnoma dokončan, ker ga želimo prireditelj in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Na omenjeno zaskrbljenost čitatelja dajmo list odgovor, ki čitatelja kot tudi ostalo javnost, ki bere slovenski gospodarski tednik, zavajajo na napačno tolmačenje urbanističnih in gradbenih pravil novega splošnega urbanističnega regulacijskega načrta.

Ze v zvezi z odgovorom list poizkušimo razložiti, da je kmetijsko ali zeleno področje pa eno in isto, kar pa ni točno. Kmetijski pas ali kmetijsko področje je eno, zeleni pas ali zeleno področje pa je, ne le po popolnosti drugega. Toda to se ni najvažnejše. V odgovoru svojemu čitatelju »Gospodarstvo« odgovarjam na osnovno ugotovitev

prizadeta ali prizadetih iz Bazovice, Gropade, Trebč in Padrič, in sicer: »to pomeni, da naši mali posestniki, naši kmetje nimajo nobene možnosti, da bi kaj zidali na svojih zemljiščih, razen v sami stari vasi».

Na to ugotovitev, ki je netočna, bom skušal preprosto in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Novi splošni občinski regulacijski načrt, ki sicer še ni popolnoma dokončan, ker ga želimo prireditelj in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Na omenjeno zaskrbljenost čitatelja dajmo list odgovor, ki čitatelja kot tudi ostalo javnost, ki bere slovenski gospodarski tednik, zavajajo na napačno tolmačenje urbanističnih in gradbenih pravil novega splošnega urbanističnega regulacijskega načrta.

Ze v zvezi z odgovorom list poizkušimo razložiti, da je kmetijsko ali zeleno področje pa eno in isto, kar pa ni točno. Kmetijski pas ali kmetijsko področje je eno, zeleni pas ali zeleno področje pa je, ne le po popolnosti drugega. Toda to se ni najvažnejše. V odgovoru svojemu čitatelju »Gospodarstvo« odgovarjam na osnovno ugotovitev

prizadeta ali prizadetih iz Bazovice, Gropade, Trebč in Padrič, in sicer: »to pomeni, da naši mali posestniki, naši kmetje nimajo nobene možnosti, da bi kaj zidali na svojih zemljiščih, razen v sami stari vasi».

Na to ugotovitev, ki je netočna, bom skušal preprosto in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Novi splošni občinski regulacijski načrt, ki sicer še ni popolnoma dokončan, ker ga želimo prireditelj in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Na omenjeno zaskrbljenost čitatelja dajmo list odgovor, ki čitatelja kot tudi ostalo javnost, ki bere slovenski gospodarski tednik, zavajajo na napačno tolmačenje urbanističnih in gradbenih pravil novega splošnega urbanističnega regulacijskega načrta.

Ze v zvezi z odgovorom list poizkušimo razložiti, da je kmetijsko ali zeleno področje pa eno in isto, kar pa ni točno. Kmetijski pas ali kmetijsko področje je eno, zeleni pas ali zeleno področje pa je, ne le po popolnosti drugega. Toda to se ni najvažnejše. V odgovoru svojemu čitatelju »Gospodarstvo« odgovarjam na osnovno ugotovitev

prizadeta ali prizadetih iz Bazovice, Gropade, Trebč in Padrič, in sicer: »to pomeni, da naši mali posestniki, naši kmetje nimajo nobene možnosti, da bi kaj zidali na svojih zemljiščih, razen v sami stari vasi».

Na to ugotovitev, ki je netočna, bom skušal preprosto in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Novi splošni občinski regulacijski načrt, ki sicer še ni popolnoma dokončan, ker ga želimo prireditelj in v kolikor je v mojih močeh tudi jasno odgovoriti.

Na omenjeno zaskrbljenost čitatelja dajmo list odgovor, ki čitatelja kot tudi ostalo javnost, ki bere slovenski gospodarski tednik, zavajajo na napačno tolmačenje urbanističnih in gradbenih pravil novega splošnega urbanističnega regulacijskega načrta.

Ze v zvezi z odgovorom list poizkušimo razložiti, da je kmetijsko ali zeleno področje pa eno in isto, kar pa ni točno. Kmetijski pas ali kmetijsko področje je eno, zeleni pas ali zeleno področje pa je, ne le po popolnosti drugega. Toda to se ni najvažnejše. V odgovoru svojemu čitatelju »Gospodarstvo« odgovarjam na osnovno ugotovitev

V POČASTITEV STOLETNIKE NABREŽINSKE ČITALNICE

Danes «Slovenski praznik» v dvorani društva «Igo Gruden»

Nad sto sodelujočih: trije zbori, godba na pihala, instrumentalni solisti in recitatorji - Slavnostni govornik prof. Alojz Rebuta

V Nabrežini so prireditelji zaključili zadnje priprave za Slovenski praznik, ki bo danes popoldne z začetkom ob 17.30. Prireditelj je zelo zahtevna in se je organizatorji ukvarja večja skupina ljudi, saj se bo pred občinstvom vrstilo čez sto nastopajočih. To je izredno veliko število, saj je nabrežinska dvorana majhna in organizatorji se naložijo na težavo pri razvrstitvi nastopajočih.

Predstava, pri kateri sodelujejo vse kulturne ustanove devinsko-nabrežinske občine, je osrednja prireditev letošnje jubilejne sezone, v kateri proslavljajo domače prosvetno društvo kar šest obletic. Ta večer bo tudi predvsem proslava stoletnice ustanovitve nabrežinske čitalnice, torej kulturni praznik vseh Slovencev. Kot tak je bil tudi imenovan Slovenski praznik.

Spored praznika pa je naslednji: 1. Mladinski pevski zbor «Kraški slavček» pod vodstvom prof. S. Radovića: Emil Adamič - Na ledu, Alojzij Mihelič - Polje, kdo bo tebe ljubil.

2. Ljudska v tistem godu Ignacij Hladnik - Na zeleni gori, Goro pisatelja prof. Alojza Rebuta.

3. Moški pevski zbor «Fanteje izpod Grmade» pod vodstvom Iva Krjaka: Ubald Vrabec - Zdravica, Anton Hajdrih - Luna si je Hugolin Satner - Pogled v nedolžno oko.

4. Igo Gruden - Nabrežina (recitacija) Valček v des duru (klavir Majda Terčon).

5. Moški pevski zbor «Igo Gruden» pod vodstvom prof. S. Radovića: Narodna - Ko so fanteje proti vasi šli, Koroska narodna - Če so tiste stezice.

6. Zorko Prelovec - Oj Dobrober, Doro Simoniti - Le vkup uboga gmajna.

7. Igo Gruden - Internacija (recitacija) Scherzo (harmonika Jadranka Sedmak).

8. Venček - Podvrat z Gorenjske - Slava Prešernu (izvaja nabrežinska godba na pihala - vodi Stanko Mislje).

9. Prireditelj bodo povezovali v celoto Vera Čaharija, Savina Knez in Bojan Brezgar.

Vse točke so pripravili prof. Erminij Ambrozet, Ivo Krall, Stanko Mislje in prof. Sergej Radović. Ne smemo pa pozabiti na požrtvovalnost vseh nastopajočih, ki so bistveno pripomogli k realizaciji prireditve. Na svidenje torej danes ob 17.30 v Nabrežini.

Po trčenju v avto zletel v izlozbeno okno

Včeraj ob 14.35 so sprejeli na nevrokirurški oddelku splošne bolnišnice 17-letnega dijaka Viniola Batiza iz Ul. Ermagora 1, ki se je ponesrečil pri trčenju z nekim avtomobilom na križišču Ulice Palestina in S. Francosca. Mladenec se je peljal z mopedom «Vespa» v smeri Ul. C. Battisti, ko je iz smeri Trga S. Francosca privozil avto čista 129, katerega je upravljal 26-letni Giuseppe Pelos iz Ul. Flavia 2, ki je bil namenjen v Ul. Carducci Batiz je trčil v levi del avtomobila ter je zaradi sunka odletel na desno, preskočil pločnik ter se zaletel v izlozbeno okno trgovine «Salvatore» v Ul. Palestina 3. Zaradi udarca se je šipa na oknu razbila. Mladet Batiz se bo moral zdraviti zaradi številnih ran, ki jih je dobil pri nesreči okoli 20 dni. Poškodbe zadevajo številne rane na čelu, na desnem ter na levem gležnju.

SMRTNA KOSA

Ane Bratos-Kogojve ni več

n.k. katerega zvesta naročnica je bila od vsega začetka.

3. marca nas je zapustila za vedno. Z njo je spet legla v grob požrtvovalna in zavedna slovenska žena. Naj ji bo lahka domača zemlja! Njenim svojcem pa izrekamo iskreno sožalje.

Smrt ugledne žene Matilde Marizza

V ponedeljek, 3. marca, je krasica zemlja sprejela v svoje naročje eno najboljših žena v Nabrežini. V soboto, 1. marca, je namreč v tržaški bolnišnici preminila Matilda Marizza roj. Čaharija. Njen pogreb je pričal, kako je bila pokojnica spoštovana zaradi svoje skromnosti, zavednosti in razgledanosti.

Pokojna Matilda je bila rojena 4.4.1883 v eni najstarejših nabrežinskih domacij, pri «Duvnih», iz katere je izšlo že nekaj zavednih članov našega naroda. Poročila se je z Josipom Marizzo, umrlim 22.12.

1962, kateri je bil pred in po prvi svetovni vojni znan širom okoli kot socialistični prvak v naši občini. Njegovo ime je bilo tesno povezano z buditelji proletarske zavesti, kot so bili Kristan, Kopač in Regent. Po osvojitvi je pokojni Marizza zavzemal vidno mesto tudi v okrajnem ljudskem odboru Devin-Nabrežina. Pod fašizmom je, kot mnogi drugi, okusil vse »blagodati« črnege režima, bil je večkrat zaprt ter nato konfiniran v Avellinu in Cairu-Mutemoli.

Tudi pokojnica je doživela marsikatero sitnost z večnimi preiskavami in sumničiji, kot premožne žene niso uspele, ko so trepetale za usodo svojih dragih. Po drugi svetovni vojni se je preživljala z malo trgovino na vaškem trgu, kjer je živela / spominih na to težko dobo.

Kot je skromno in vdano dočakala svojo starost, tako je tudi tih ugasnil ob splošnem žalovanju vseh, ki so jo poznali.

Bratu Francu, sestri Ivani in ostalim sorodnikom izrekamo naše globoke sožalje.

SEBOFLEX

VSE ZA KINO

IN FOTOGRAFSKI MATERIALI

Trst, Ul. Mazzini 33 (tel. 733-36)

Prijatelje in snance

naprosamo da nas obiščeje

KULTURNI UZITEK BREZ PRIMERE I

faksimile

DALMATINOVE BIBLIJE

Knjiga je originalnega formata in vezana v svetlo usnje.

Naročite s čimprej nanjo!

tržaška knjigarna

TRST, Ul. sv. Frančiška 20, tel. 61-792

Tvrdba Ing. E. RIGHI

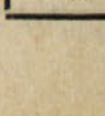
TRST - TRG GOLDONI 9

TEL. 94-022

s preko 40-letnim delovanjem na kmetijskem področju nudi kmetom in vrtnarjem najnižje cene, prvovrstna semena: vsakovrstno kmetijsko orodje in stroje, brizgalke, sredstva proti rastlinskim boleznim, piščance in krmo.

EKSKLUZIVNI ZASTOPNIK

motornih kosilnic in motornih lopat «Ronchini», motokultivatorjev «SIMAR» ter «COFUNA», naravnega in osušenega gnojla v prahu.

ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

ČEZ 14 DNI V PLANICI URADNA OTVORITEV Z MEDNARODNO UDELEŽBO

Skok 148m Marjana Prelovška na novi velikanki pod Poncami

PLANICA, 8. — Planiška skakalnica je narejena za veliko otvoritev prireditelj, ki bo čez 14 dni. Konstruktor nove velikanke inž. Lado Goršek je nestrno čakal uradno krsto skakalnice, ki so ga izvedli v četrtletju. Teptali so pripravljali zaležišče in iztek in končno je pripadla 33-letnemu Miru Omatu, da je izvedel prvi skok.

Oman se je sklonil, zdrvel po zaletišču in krasno zaplaval ter elegantno in brez vsakršnih težav pristal pri znamki 135 m. Navdušenje je bilo veliko, posebno v vrstah ljudi, ki so nosili vso težo odgovornosti. Oman in inž. Goršek sta se objela in se oba veselila tega dne.

Oman je po skoku še ves zasopel izjavil: «Tako lepo se še nikoli nisem počutil v zraku. Prehod v iztek je izreden, pravzaprav ga še čutil nisem. Le ko sem doskočil, sem se od začudenja nekoliko preveč zavaljal».

Pod Poncami so tudi večerjale nadaljevali s poskusnimi skoki, ki so neogibni zaradi raznih meritev in tehničnih preizkusov naprave. V odsotnosti najboljših jugoslovanskih skakalcev so poskus izvedli mlajši, ki so se naprej ogreli na 90-metrski.

Prvi skoki so bili krajši, pred

vsem, ker skakalci niso vedeli kako nova velikanca čenese. Mladi, komaj 20-letni Marjan Prelovšek, ki je na odsluženju vojaškega roka, je prvi pristal pri znamki 139, zaradi česar se je v drugem poskusu z navdušenjem pognal z mostiča in dosegel, kljub temu, da je za spoznanje zakasnil odziv, najdaljši skok Jugoslovancev sploh, to je 148 metrov. Rekorda sicer mu ne bodo priznali, vendar je ta znanica dokaz, da nova planiška velikanca nudi ne samo vso varnost, temveč bo nudila tekmovalcem precej užitka in možnost novih rekordov.

KOŠARKA

MOŠKA B LIGA

Optimizem trenerja goriskega Splügena

Trener goriske ekipe, Djerdja, precej optimistično gleda na prihodnja srečanja. Noče pa dati nobenih izjav, ker pravi, da je žoga okrog njih še lahko emarsikaj zgoditi. Povedal je samo, da je treba najprej zmagati v Bologni in šele potem bo lahko govoril. Tehnični vodja Splügen Bräu, pa pravi, da jih čaka manjši trud kakor Bečchija. Slednji mora namreč odigrati tri zahtevne tekme na tujih igriščih in sicer proti Biancosartiju, Lloydu in La Torre, medtem ko Goricanom vzbujata skrb samo še Bumor in Biancosarti. Končno preostaja še upanje, da Bečchiju spodleti v nedeljo v Reggio Emilii. Dostavil je še, da je bolje ne delati računov, ker vstop v A ligo si morajo priboriti sami in ne zaradi smole drugih ekip.

Izvedli smo, da se Ponton redno udeležuje treningov kljub poškodbam, ki ga je doletela prejšnji teden. Djerdji je na razpolago tudi Comelli, ki služi vojaški rok neke v bližnji okolici. Če pa bi se ne mogel udeležiti tekme z Italsidrom bo uporabil enega od mladincev in sicer Devetaka ali Pierica.

Splügen Bräu je bil vključen med osem ekip, ki bodo skušale osvojiti »italijanski pokal«. Skupaj z Libertas iz Brindisija je edino moštvo iz B lige, ki je bilo vključeno v to lestvico.

NOGOMET DANES

ALIGA

(6. povratno kolo)
CAGLIARI — JUVENTUS
Lo Bello
FIORENTINA — LANEROSI V.
Pieroni
NAPOLI — BOLOGNA
Motta
PISA — H. VERONA
Di Tanno
ROMA — INTER
De Robbio
TORINO — PALERMO
Poggiato
VARESE — SAMPDORIA
Angonese

BLIGA

(4. povratno kolo)
BARI — CATANZARO
Piacoso
BRESCIA — CESENA
Trono
CATANIA — SPAL
Toselli
COMO — LAZIO
Genej
GENOA — MODENA
Branzoni
LIVORNO — LECCO
Campanini

DOMAČI ŠPORT

DANES

Nedelja, 9. marca 1969

NOGOMET

2. amaterska liga
V Nabrežini
ROSANDRA — JUVENTINA

3. amaterska liga
15.00 v Trstu, stadion »I. maja«
UNION — TECOFERRMENTA

10.30 v Nabrežini
VESNA — PRIMORJE

10.00 v Trstu, stadion »I. maja«
COOP — ZARJA

12.00 v Trstu, Ul. Flavija
LIBERTAS OPČINE — PRIMOREC

15.15 v Trstu, Sv. Sergij
BREG — ESPERIA

Mladinsko prvenstvo
12.30 v Nabrežini
AURISINA — BREG

Naraščajniško prvenstvo
10.00 v Strandu
JUVENTINA — AZZURRA

ODBOJKA

Zenska B liga
10.30 v Gorici
AGI — BOR

15.00 v Nabrežini
SOKOL — CASAGRANDE

Moška D liga
10.30 v Trstu, stadion »I. maja«
BOR B — KRAS

V Gorici
OLIMPIJA — GASILCI TS

KOŠARKA

Moška promocijska liga
9.30 v Trstu, Ul. della Valle
BOR — HANNIBAL

SMUČANJE
Veslalom naraščajnikov-ic
9.00 v Sappadi
Sodelujejo smučarji SPDT

ALPINIZEM

Tudi letos plezalni tečaj v organizaciji AO SPD Trst

Tečaj bo trajal sedem nedelj in ga bodo vodili preizkušeni alpinisti

Pred dnevi je bil sestanek članov alpinističnega oddelka SPD Trst, na katerem so prisotni sklenili določiti smernice za nadaljnjo delovanje tega mladega toda živahnega aktivna. Žal so manjkali nekateri naši starejši plezalci, ki bi vsakega lahko zaradi svoje izkušnosti precej doprinesli k plodnosti tega razgovora.

Čeprav so bili na sestanku zbrani plezalci različnih generacij, ki razumljivo — niso vedno govorili enakega jezika, pa so bile v bistvu misli vseh le usmerjene k istemu cilju: med našo mladino bi treba še bolj povečati zanimanje za ta šport, ki ima čisto vlogo

»pepelke«. Razgovor se je zato vedno sukal okrog vprašanja, kako bi vzbudili zanimanje za alpinizem med mladino. Glede tega prisotni sicer niso imeli enotnih mnenj, prevladala pa sta dve: eni so bili za širšo propagandno akcijo, drugi pa so bili bolj za »obdelovanje posameznikov, glede na to, da je alpinizem pač izrazito individualistična zvrst. Prisotni tudi niso bili enotnega mnenja glede vpliva novincev v svet alpinizma. Del prisotnih je zagovarjal mnenje, naj bi se bodoči alpinisti najprej udeležili pripravljane tečaja v Glinčici, drugi pa zopet, da bi bilo primernejše kandidate preusmeriti v gore, da bi jih vzbujali ter se nanje navezali. Padel je tudi predlog, da bi izkoristili taborni prostor SPDT pri Bazovici, kjer bi lahko postavili šotorske, v katerem bi »bivakirali« tudi alpinisti — rožaki iz matične domovine, da bi tako predstavili širšemu krogu lepote in uporabnosti Glinčice, ki je dala že vrsto plezalec evropskega slovesa.

Sklep zelo plodnega razgovora in krizanja mnenj je bil naslednji: letošnji alpinistični tečaj bo trajal 7 nedelj, ki bodo po vsebini dela porazdeljene na tri različne dele. 4 dneve bodo porabili za praktične vaje v stenah Glinčice. Vmes bodo opravili dve turi na bližnje hribe, da bi se tečajniki telesno še bolj in hitreje utržili. Eno nedeljo pa bo tabor na društvenem prostoru pri Bazovici, istočasno pa bo tudi orientacijski pohod ter skupni ogled Glinčice.

Vodja tečaja bo izkušen in »star« alpinist M. Lah, voditelj začetniškega oddelka I. Legisa, nadaljevalni oddelke (lanski tečajniki) pa bo vodil I. Furlan. Namestnika bo sta znani alpinist in smučarski učitelj V. Bandelj ter mentor J. Cesar.

Teoretični del tečaja bo v Gregorčičevi dvorani v Ul. Geppa 9, v Trstu, kjer bo v prvih dneh vsakega meseca tudi sestanek alpinistov. Na tem sestanku bodo alpinisti izmenjavali misli o svojih doživetjih v gorah ter prikazovali fotografije, diapozitive in filme. Delovanje alpinističnega oddelka SPDT je vsekakor zelo pomembno v okviru ostale zamejske slovenske telesnokulturne aktivnosti. Slovenski alpinizem je dal že v preteklosti vrsto zavednih, klenih in poštenih osebnosti, ki so bile v vzgled naši mladini. Ta aktivnost pač vzgaja pravega človeka, ki se ne plaši spopadov z življenjem.

Tečaji AO SPD Trst so pa tudi zelo koristni, ker se na njih vzgajajo strokovno podkovani alpinisti, ki odhajajo v gore dobro pripravljeni.

F. G.

NEPREMAGLJIVA

SKUŠNJAVA

(Nadaljevanje s 3. strani)

tela prevezati s trakom. Namesto tega je položila pokrov na tla. Kaj takega se pa res ne sme zgoditi šestim otrokom! Tudi oni imajo prav tako pravico do življenja kot ona. Posebno dvojčici.

Ko je stala in branila otroke pred samo sabo, se je v duhu zagledala, kako prihaja iz čudovito lepe hiše k Robertu, ki mu na ramenih sedita dvojčici. Od radosti ji je hotelo razgrniti srce — in kot ji je bil prerokoval Robert — obroč okrog srca se je razlezel.

Z zličkami v rokah je stekla na hodnik in obstala pred omaro. Nato jo je odprla, zagledala same obleke — polastil se je obup.

»Isčeš tole?« je zaslišala neki glas. Robert je sedel na tleh in ji molil pisano skatlico, da je bilo v njej prostora samo za prstan. Od veselja je zavpila in zdrsnila poleg njega na tla med čevlje.

Pojubil jo je in nadaljevala sta tam, kjer sta tistega usodnega večera nehala. Emily je bila pomirjena in srečna. Morda bova medene tedne preživela na samotnem otoku, je pomislila, ali v izločenem oknu ali celo na gledališkem odru; toda zdaj mi je to vseeno. Popolnoma vseeno.

Oglašuje v

PRIMORSKEM DNEVNIKU

Sokol proti Casagrande s popolno postavbo

Danes bo v okviru ženske B lige v Nabrežini tekma med ekipo Casagrande iz Sacleja in nabrežinskim Sokolom. Ti dve ekipi sta se do sedaj srečali le dvakrat, to je lani v B ligo. Sokol je odšel v Saclejo po tesno, a tembolj zaslužno zmago, medtem ko je v Nabrežini gladko izgubil. Vendar pa je letos postavba nabrežinske ekipe precej izpremenjena. Poglejmo torej, kako sta se ekipi izkazali v začetku letošnjega prvenstva.

V prvem kolu je Casagrande izgubil z AGI (3:1), medtem ko Sokol ni nastopil. V drugem kolu je Sokol preinagal Zarjo (3:2) in Casagrande Bor (z istim rezultatom). Prejšnjo nedeljo pa je Casagrande premagal Zarjo s čistim izidom 3:0, medtem ko je Sokol izgubil z AGI s prav tako čistim izidom. Na papirju je torej Casagrande gladek favorit, vendar pa moramo pripomniti, da bo Sokol danes prvič nastopil v popolni postavi.

Tekma Sokol — Casagrande bo ob 15. uri v Nabrežini.

r-n

SP
LJUBLJANA
Pasaja na Ajdovščini - Odprt vsak delovnik od 7.30 do 21 ure

- ◆ KONFEKCIJA IZ KOZJEGA IN SVINJSKEGA VELURJA TER MAPA USNJA
- ◆ Damski plašči ◆ Kostimi ◆ Moški jopiči ◆ Tričetrti plašči z in brez krznjene podloge ◆ V športnih in klasičnih krojih
- ◆ BOVICE IZ PLEMENITIH KRZEN
- ◆ Damske usnjene torbice ◆ usnjene kovčki, potovalke ◆ Velika izbira ELANOVH smuč
- ◆ IN SE MARIKAJ ZANIMIVCA ZA VAS

HOTEL SLOK LJUBLJANA
TITOVA UL. 10. TEL. OD 20641 DO 20645

HOTEL SLOK LJUBLJANA
TITOVA UL. 10. TEL. OD 20641 DO 20645

ARETTA

ULTRA THIN

med elegantnimi in preciznimi urami je naiceinejša znamka

Generalno zastopstvo »LA CLESSIDRA«
Trst Piazza S. Antonio Nuovo N. 4.1. nadstropje

IMPORT
Prodaja na veliko in drobno
Velika izbira zlatnine po tovarniških cenah!
Izreden popust — Garancija —

Pavla Hočevar

POT SE VIJE

35.

Spomini

Ob kapitulaciji Avstrije so se vojaki raznih narodnosti z vlaki vračali s fronte na Piavi. Narodna straža pa jih je razoroževala. Slovenski vojaki so se ustavljali v tržaški vojašnici. Tam sta jih po nalogu Narodnega sveta zaprisegala za novo jugoslovansko državo dva različno usmerjena, a poštena slovenska politika: narodnjak dr. Otokar Rybář in socialist Rudolf Golouh.

16. MED VOJNO

V času, ko so se slovenski socialisti dolga leta pred prvo svetovno vojno borili v sklopu italijanske socialne demokracije za cilje mednarodnega delavskega gibanja, so se priložnostno tudi pridruževali slovenski narodni stranki v boju za kako perečo narodno zahtevo. Stalno pa so se potegovali za pravice naše manjšine le slovenski narodni predstavniki v tržaškem občinskem svetu in v avstrijskem državnem zboru.

Od časa do časa so imeli ob nedeljah v Narodnem domu javne ljudske shode, posebno pogosti so bili ob ljudskem štetju 1910. Večkrat je tudi mene zaneslo tja. Zanimali so me problemi, ki so jih ljudski govorniki obravnavali tako temeljito in poljudno in vedno pred nabito polno dvorano. Udeleženci obojega spola in iz vseh slojev, predvsem kmetje

ter delavci iz narodnosocialne organizacije so jih spremljali ure in ure, jim navdušeno pritrjevali, se zgražali in jih po vsakem govoru še kaj vpraševali. Živo sodelovanje ljudstva s poslanci je pričalo o tesni povezavi, skupni zaskrbljenosti in medsebojni dejanski ljubezni mestnega in okoliškega prebivalstva. Da so Slovenci na Tržaškem dosegli pred prvo vojno tak razcvet, je bilo treba nešteto interpelacij, predlogov in posredovanj v Trstu in na Dunaju. V tem pogledu so se izkazali vsi štirje narodni predstavniki. Bilil so izredno sposobni, nesebični, demokratični in do največje mere vztrajni, vsi tudi odlični govorniki. Poleg temperamentnega dr. Otokarja Rybářa, nepopustljivega dr. Josipa Gregorina, izredno edvarnega dr. Josipa Wilfana je največkrat nastopal dr. Edvard Slavik. Bil je dober advokat v zasebnem poklicu, v politiki in narodnem boju pa duhovit in spreten zagovornik naših narodnih zahtev. Med italijanskimi občinskimi svetovalci in uradniki je bil na glasu kot govornik, ki ga zlepa ni bilo mogoče ugnati. Pozneje nam je nekoč šolski upravitelj pripovedoval, kako je tisti dan opravil na magistratu. Zavezal se je za neko našo prosvetno zadevo. Italijan ni kazal razumevanja. Ko mu je upravitelj rekel, da se bo še oglašil pri njem naš politični predstavnik, najbrž dr. Slavik, se je mož zbal in — omečal:

»Ne, ne, za božjo voljo ne, dr. Slavika pa ne... njegovega jezika pa ne... Saj bomo skušali urediti, bomo že uredili — samo malo še počakajte, da...«

Ko se je začela prva svetovna vojna, je v vso silo zaplalo tudi v nas nekaj novega, nedoločnega, polno groze, bojazni in — upanja. Kamorkoli sem stopila, me je spremljalo ali sprejemalo glasno ali prikrito vprašanje: kaj mislite, kaj bo zdaj z nami? Za odgovor smo drug drugemu sporočali vesti z balkanske in ruske fronte, si zaupali ilegalno dobljene izjave, mnenja dobro obvečenih oseb, govorice iz italijanskih krogov... Vse pa smo povezovali z upanjem na prihodnost,

ki se nam je kazala danes temna, jutri svetla, pojutrišnjem meglena, pa zopet svetla, svetla... Porazil in zmage na bojiščih, na Balkanu, na ruski fronti in na zahodu, oktobrska revolucija, razpad trojeve, pristop Italije k antanti, Jugoslovanski odbor v inozemstvu, novi cesar v Avstriji, majniška deklaracija, prodor na solunski fronti, pa novosti v preskrbi in še toliko drugih dogodkov — vse to je odvijalo in privajalo svetliko nad našim upanjem, da je zdaj plamenelo, zdaj tielo, nikoli pa ne ugasnilo.

Pa smo dobili kruh z okusom po plesni, čudne vijoličastostve barve in z obilnimi sledovi zmletega klasja. Srce se nam je trgalo ob pogledu na sestradne otroke, ki so hlastno planili na ta borni koček, in ob pogledu na bolnike, ki se jim je pri priči obračal zelodec, na porodnice, ki so morale dojenčku dajati življenje ob taki hrani... Pa tudi takrat se je slehernemu vzbujalo spoznanje: pri koncu smo, konec pomeni nam začetek, začetek sreče...

Z razglasitvijo vojne stanja so bile razveljavljene vse ustavne svoboščine, cvelo je volunostno in ovajanje. Kdor je pred dvema letoma daroval za srbski in črnogorski RK, kdor je kakorkoli izjavljal, da je Sloven, je tvegal osebno svobodo, večkrat tudi življenje. Vojško sodišče ni poznalo zagovarjanja.

Delo po naših družtvih je zaznelo. Tržaški RK je ukazal naj po solah zbirajo časnike in šivajo papirnatne podplate da ne bo vojakov na bojišču zeblo; zbirajo naj novo in staro perilo, ruhe za obveze, kovine, denarne prispevke Slovenska delegatka pri RK Antonija Slavikova je prinesla to naročilo našemu oddelku RK, odtod smo ga učiteljice raznesle po solah in vrtih. Skrajaj iste oddelčne smo dobile pri seji CM podružnice še drugo, veliko bolj nujno naročilo: pobirajte članarino in prostovoljne prispevke, skrbite za pridelitve v korist naših podružnic, zbirajte darove v oblačilih, blagu, igrači! Potreba je velika, grozi nam še hujša. Pohl-

timo, rešimo, kar se še da! saj vemo, da nas na kraju čaka svoboda...

(Nadaljevanje sledi)

(Pripomba uredništva). — V zvezi s tistimi odstavki, v katerih v zadnjih treh nadaljevanjih Pavla Hočevar piše tudi o Mandičev NDO (Narodna delavska organizacija) in italijanskem delu socialističnih demokratov, ki da ni mogli dojeti posebnih narodnostnih potreb svojih slovenskih tovaršev, kaj šele, da bi se bil kdaj postavil na njihovo stran in dalje, da so socialni demokrati v tržaškem občinskem svetu »glasovali za podporo Legi Nazionalne, opazujemo čitatelje na tiste odstavke v »Spominih« Ivana Regenta, ki te dogodke precej obširno obravnava. Na strani 54 piše Ivan Regent v svoji knjigi med drugim, da »stranka, kakršno je po mnenju dr. Tume hotel ustanoviti dr. Mandič... se je najmo moral spoprijeti s socialnimi demokrati... in končno zdrsniti na raven stavkolomstva«. Na strani 72 pa Ivan Regent piše, da so leta 1911 od socialističnih občinskih svetovalcev za podporo 15.000 kron Legi Nazionalne glasovali trije, in sicer: dr. Pucher, Senigaglia in Cernitelli, »od časa do časa so trije socialistični svetovalci: Calligaris, Stefano Paulich in Antonio Simonetta glasovanja vzdržali«. Na strani 73 pa Regent piše: »Napako iz leta 1911 so Pucher in ostali socialistični občinski svetovalci popravili leta 1913«. Dr. Pucher je namreč v februarju 1913 predlagal, naj občina »ne da podpore Legi Nazionalne ali Ciril Metodovi družbi, marveč naj sprejme v svojo režijo vse tri slovenske šole v Trstu in Riceratorio pri Sv. Jakobu«.

K prvi vrsti v 16. poglavju: Giuseppe Piemontese piše na strani 136 v knjigi »Il movimento operaio a Trieste« (izšla v Vidmu leta 1961), da je bilo leta 1894 ustanovljeno »Delavsko podporno društvo« (predsednik Dolenc), na strani 66 pa piše, da so Ucekar Borri, Ruzier in drugi leta 1894 ustanovili »Legia Sociale Democratica«, ki se je takoj vključila v »Delavsko socialistično stranko v Avstriji«, medtem ko Rudolf Golouh navaja v svojih spominih na strani 24, da je bila leta 1896 ustanovljena Jugoslovanska socialna demokratska stranka; Ivan Regent pa piše v svojih »Spominih« (str. 40), da je leta 1902 postal član »tržaške sekcije Jugoslovanske socialne demokratske stranke«; znano je, da je prav v Trstu začel leta 1898 izhajati list »Rdeči prapor« kot glasilo te stranke, prejšnje glasilo stranke »Delavca« pa se je iz Ljubljane preselilo v Trst že leta 1897. Družba C.M. pa je bila ustanovljena leta 1895.

UREDNIŠTVO: TRST — UL. MONTECCHI 6, II., TELEFON 93-908 in 94-538 — Poštni predaj 559 — PODRUŽNICA: GORICA: Ulica 24 Maggio 11/L, Telefon 33-82 — UPRAVA: TRST — UL. SV. FRANCISKA št. 20 — Telefon 37-338, 95-823 — NAROČNINA: mesečno 800 ur — vnajprej, četletna 2.250 ur, polletna 4.400 ur, celoletna 8.100 ur, SFRJ posamezna številka v tednu in nedeljo 50 para (50 starih dinarjev), mesečno 10 din (1.000 starih dinarjev), letno 100 din (10.000 starih dinarjev) — Poštni tekoči račun: Založništvo tržaškega tiska — Trst II-5374 — Za SFRJ: ADIT, DZS, Ljubljana, Stari trg 3/1, telefon 22-207, tekoči račun pri Narodni banki v Ljubljani — 501-3-270/1 — OGLASI: Cena oglasov: Za vsak mm v širini enega stolpca: trgovski 150, finančno-upravni 250, osmrtnice 150 ur — Mali oglasi 40 ur beseda — Oglasi za tržaško in gorško pokrajino se naročajo pri upravi. — Iz vseh drugih pokrajin Italije pri »Società Pubblicità Italiana« — Odgovorni urednik: STANISLAV RENKO — Izdaja in tiska Založništvo tržaškega tiska, Trst